

AVIZ
referitor la proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului
privind susținerea familiei în vederea
creșterii copilului

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență a Guvernului privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.217 din 28.10.2005,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect de reglementare stabilirea unor măsuri specifice de protecție socială destinate familiilor cu copii în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copiilor cu handicap, vizând în principal externalizarea prestațiilor existente în sensul suportării indemnizației pentru creșterea copilului de la bugetul de stat.

2. Din punct de vedere al armonizării proiectului cu reglementările comunitare, în completarea aspectelor invocate de inițiator în Nota de Fundamentare, menționăm următoarele:

În dreptul comunitar există relativ puține acte normative care să facă trimitere expres la aspecte punctuale privind regimul juridic de protecție a copilului sau familiei, cadrul general fiind stabilit în contextul acquisului comunitar care include **reglementări cu titlu de principiu privind drepturile omului din Tratatul Uniunii Europene, precum și din convențiile ONU și Consiliului Europei** în acest domeniu, (Convenția europeană privind drepturile copilului

2000, Convenția europeană referitoare la relațiile personale privind copiii-2003, Convenția Europeană în domeniul adopției copilului - 1968, ș.a.)

Prin Proiectul de Tratat instituind o Constituție pentru Europa, în cadrul Părții a doua, s-a inclus Carta Drepturilor Fundamentale din Uniunea Europeană, care a fost inițial proclamată în Consiliul European de la Nisa în 2000 și prin care s-a statuat, în cuprinsul art.24, mai multe norme cu caracter de principiu, în virtutea cărora copii beneficiază de un regim juridic care să le ***asigure protecția și bunăstarea necesară***, precum și obligația pentru autorități să acționeze, atunci când este cazul, în primul rând în ***interesul copilului***.

Directiva 96/34/CE referitor la Acordul-cadru privind concediul pentru creșterea copilului încheiat între UNICE (Uniunea confederațiilor din industrie și a angajatorilor), CEEP (Centrul European al întreprinderilor publice) și CES (Confederația Europeană a Sindicatelor), se încadrează în numărul redus de reglementări punctuale comunitare și impune principalele direcții de acțiune în vederea realizării unui **consens între lucrători (în principal salariați) și angajatori, mai exact între “ viața profesională și cea familială ”**, de o manieră în care să se respecte principalele reglementări ce guvernează cele două domenii, păstrându-se echilibrul impus de importanța lor socială.

Pe planul legislației interne, precizăm că, în prezent, România are în domeniul protecției copilului, **conform evaluărilor interne și internaționale**, o legislație compatibilă cu legislația europeană. Astfel, în **Raportul de țară pe anul 2005** al Comisiei Europene, se prevede expres la capitolul progrese, faptul că:

“O nouă legislație privind protecția dreptului copilului și adopției a intrat în vigoare în luna ianuarie 2005. Această legislație aliniază România la prevederile Convenției ONU privind drepturile copilului și a Convenției Europene privind Drepturile Omului și finalizează reforma protecției copilului în România ...” .

Proiectul de ordonanță prezentat spre avizare se **circumstanțiază dispozițiilor din directive menționată mai sus, clauza 2, în special reglementărilor de la pct.3 care stabilesc condițiile și modalitățile de acordare a concediului parental** și de care statele membre trebuie să țină seama în legislația internă elaborată pe acest segment.

Din analiza gradului de compatibilitate a textului proiectului cu reglementările directivei, apreciem că proiectul transpune principiile afirmate prin acest document (ex. egalitatea de tratament) și se încadrează în limitele impuse de dispozițiile din actul comunitar .

3. Având în vedere că de la 1 iulie 2005 a operat denominarea monedei naționale, precizăm că la **art.1 alin.(1), art.2, art.3, art.4, art.22 alin.(1)** nu mai este necesară utilizarea abrevierii „RON”, fiind suficientă exprimarea sumelor în lei.

4. La **alin.(1) al art.1**, pentru un spor de rigoare normativă, este necesar ca textul de trimitere la prevederile Codului fiscal să se facă prin sintagma „potrivit prevederilor Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare”.

Ca urmare, potrivit practicii legislative, la **alin.(3) al aceluiași articol**, nu mai trebuie redat titlul complet al actului normativ susmenționat.

5. La **art.2 și alin.(2) al art.3**, pentru o exprimare adecvată stilului normativ, sugerăm înlocuirea verbului „devine”, prin expresia „este de”.

6. La **alin.(1) al art.3, lit.j)** de la **alin.(1) al art.8, alin.(2) și (3) ale art.12** și acolo unde mai este cazul, expresia „Codul fiscal” urmează a înlocui prin sintagma „Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare”.

7. Norma de la **art.4 alin.(1)** implică modificarea prevederilor Legii nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, astfel încât considerăm necesară evidențierea acestui fapt în cuprinsul textului. Astfel, la art.1 din Legea nr.61/1993 se stabilește că alocația de stat pentru copii se acordă până la împlinirea vârstei de 18 ani, ori potrivit proiectului aceasta se va acorda numai până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani în situația copiilor cu handicap.

Pe de altă parte, potrivit art.3 alin.(2) din Legea nr.61/1993, titular al dreptului de alocație este copilul. Or, în cazul în care, alin.(2) al art.4 din proiect, stabilește că alocația de stat pentru copii se cumulează cu indemnizația sau stimulentele prevăzute la art.1 și 2, nu rezultă care va fi situația copiilor ai căror părinți nu beneficiază de măsurile stabilite de proiect.

În consecință, apreciem că este necesară reformularea normelor de la art.4 avându-se în vedere situațiile menționate.

Totodată, sugerăm introducerea, la același articol, a unor dispoziții referitoare la situația alocațiilor aflate deja în plată la data intrării în vigoare a noilor reglementări.

De asemenea, la **alin.(1)**, pentru redarea exactă a intervențiilor legislative care au avut loc în existența actului normativ la care se face trimitere, trebuie eliminată sintagma „cu modificările și completările ulterioare” postpusă cuvântului „republicată”.

8. La **alin.(3)** al **art.5**, pentru o mai bună exprimare, propunem înlocuirea prepoziției compuse „de la”, postpusă cuvântului „persoanelor”, prin expresia „prevăzute la”. Reiterăm propunerea pentru **alin.(3)** al **art.23**, unde mai este necesară eliminarea, ca fiind de prisos, a abrevierii „alin.” antepusă mențiunii „(2)”.

Această ultimă propunere este valabilă și pentru **alin.(3)** al **art.6** și **alin.(2)** al **art.8**.

9. La **alin.(5)** al **art.9**, pentru o completă identificare a actului normativ la care se face trimitere, trebuie inserată în finalul textului existent, mențiunea „nr.554/2004”.

10. La **alin.(1)** al **art.13**, pentru rigoarea exprimării, sugerăm reformularea sintagmei „cerințele prezentei ordonanțe de urgență”, sub forma „cerințele prevăzute în prezenta ordonanță de urgență”.

O exprimare asemănătoare este necesară și la **alin.(2)** al **art.24**.

11. La **alin.(2)** al **art.18**, pentru fluentă exprimării, propunem introducerea, după expresia „în condițiile”, a expresiei „prevăzute la”.

12. Referitor la **alin.(2)** al **art.22**, deoarece potrivit art.8 din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cuantumul amenzilor nu se mai actualizează prin hotărâre a Guvernului, este necesară eliminarea acestuia, situație ce implică renumerotarea alineatelor care succed acestuia.

În ceea ce privește **alin.(4)**, având în vedere faptul că este o normă de complinire, aceasta trebuie să facă obiectul unui articol distinct, identificat drept art.23, al cărui debut va avea următoarea formulare:

„Art.23. - Prevederile art.22 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 ...”.

Propunerea de mai sus implică renumerotarea articolelor proiectului, începând cu art.22.

13. La **alin.(1)** al **art.24**, pentru un plus de rigoare, propunem înlocuirea sintagmei „în condițiile Legii nr.19/2000”, prin sintagma „în condițiile prevăzute de Legea nr.19/2000”.

14. La **art.26**, pentru o exprimare uzuală, sugerăm folosirea abrevierii „pct.” în locul cuvântului „punctele”, „punctul”. Totodată, pentru o corectă scriere, mențiunea „lit.(a), (b) și (c)” se va scrie sub forma „lit.a) - c)”.

15. La **art.27 alin.(2)**, potrivit normelor de tehnică legislativă, trebuie menționate expres prevederile referitoare la concediul și indemnizația pentru creșterea copilului din Legea nr.19/2000, cu modificările și completările ulterioare, avute în vedere spre a fi abrogate.

Totodată, pentru rigoarea exprimării, propunem redarea integrală a denumirii „Monitorul Oficial al României”, după care să se introducă sau să se plaseze, după caz, expresia „Partea I”.

16. La **alin.(4)** al **art.28**, pentru un plus de precizie, sugerăm introducerea după expresia „norme interne”, a sintagmei „aprobate de conducătorii autorităților și instituțiilor publice prevăzute la alin.(1)”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr.